

Myron, ^e i Mon, Hallens ex,
Sunne, Orkens och Hallens ty,
Jemt. l.

måröga

måröga - Uua 586:2 H. Beijer 1909.

Moron k. 566 PÖ, 566 PÖ.

Dial. mår = myra; ej särskilt känt, om det
är gott om myror på ön.

Johan Stenberg 1901.